actionaid.gr

Πώς είναι να είσαι γυναίκα πρόσφυγας στη Λέσβο σήμερα;

7-8 λεπτά

13.11.2015

Μια συνέντευξη με την Sonya Ruparel, International Humanitarian Manager στην ActionAid, που έχει βρεθεί στις μεγαλύτερες ανθρωπιστικές κρίσεις σε όλον τον κόσμο και στις οποίες η ActionAidήταν εκεί.

Μετά το πρόσφατο ταξίδι της στην Λέσβο, η Sonyaμας μιλά για τις γυναίκες και τα παιδιά που γνώρισε, τις δυσκολίες που έχουν να αντιμετωπίσουν στα κέντρα φιλοξενίας και πώς η ActionAid βοηθά.

Παρά τις προβλέψεις ότι οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες θα μείωναν τον αριθμό των προσφύγων που φτάνουν στο νησί, ο κακός καιρός δεν έχει σταματήσει τους ανθρώπους που απεγνωσμένα προσπαθούν να ξεφύγουν από τις συρράξεις.

Βοήθησε άμεσα την δράση μας εκεί! Κάνε τώρα μια δωρεά!

Η Shefqe,24 χρονών, από το Αφγανιστάν, μαζί με το επτά μηνών κοριτσάκι της στο κέντρο της Μόρια, Λέσβος.

Ποια είναι η κατάσταση στα κέντρα φιλοξενίας των προσφύγων τώρα;

«Είναι πολύ δύσκολα. Υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι κάθε μέρα που φτάνουν τραυματισμένοι, σε σύγχυση και χωρίς ενημέρωση. Μεγάλος είναι και ο αριθμός των προσφύγων στα κέντρα φιλοξενίας, που ξεπερνά κατά πολύ τις δυνατότητες των συστημάτων καταγραφής. Υπάρχουν τόσοι πολλοί άνθρωποι που προσπαθούν να καταγραφούν ώστε πολλές γυναίκες να φοβούνται να πάνε να περιμένουν στην ουρά. Αναπόφευκτα, είναι πάντα οι γυναίκες που μένουν πιο πίσω.

Τα κέντρα φιλοξενίας είναι επίσης πολύ βρώμικα. Υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα με τα σκουπίδια, επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να μεταφέρουν πολλά πράγματα μαζί τους για να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Η ActionAid είναι ιδιαίτερα προσεκτική ώστε να μην δίνει πάρα πολλά πράγματα τα οποία οι άνθρωποι δεν μπορούν να μεταφέρουν ή να πάρουν μαζί τους.»

Πρόσφυγες και μετανάστες περιμένουν σε ένα λασπωμένο γήπεδο για να καταγραφούν από τις ελληνικές αρχές στο κέντρο της Μόρια.

Ποιες ήταν οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες πρόσφυγες συγκεκριμένα;

«Πριν η ActionAid φτάσει στα κέντρα φιλοξενίας, δεν υπήρχε κάποια εγκατάσταση ειδικά για να καλύψει τις ανάγκες των γυναικών. Υπήρχαν ξεχωριστές τουαλέτες, αλλά πέρα από αυτό τίποτα άλλο για να βοηθήσει να κρατηθούν ασφαλείς οι γυναίκες, κάτι το οποίο βρήκα αρκετά σοκαριστικό. Δεν υπήρχαν ντους ώστε να μπορέσουν οι γυναίκες να κάνουν μπάνιο με ασφάλεια αλλά ούτε και μέρη που μπορούσαν να νιώσουν ασφαλείς.

Επίσης, συχνά οι γυναίκες που κρατούν τα παιδιά τους και μεταφέρουν τα μωρά, όχι μόνο στα κέντρα φιλοξενίας, αλλά και στην επικίνδυνη διάβαση με τη βάρκα, δεν έχουν χέρια ελεύθερα να φέρουν σημαντικά αντικείμενα, όπως αποσκευές και τρόφιμα, είναι λοιπόν ένα πολύ ιδιαίτερο και δύσκολο ταξίδι για εκείνες.

Οι γυναίκες στα κέντρα έχουν πολλά ψυχολογικά τραύματα: Όχι

μόνο έρχονται από ένα εξαιρετικά τρομακτικό μέρος, όπου υπάρχουν βομβαρδισμοί και φοβούνται για τη ζωή των οικογενειών τους, αλλά στη συνέχεια περνάνε και από ένα τρομακτικό θαλάσσιο ταξίδι χωρίς καμία ιδέα για τι πρόκειται να τους συμβεί.

Η Zohre, 19 χρονών, από το Αφγανιστάν, κρατώντας το 8μηνών μωρό της στη Μόρια.

Μια γυναίκα έκλαιγε στο κέντρο και κάθισα μαζί της για λίγο. Μου είπε ότι ήθελε να πάει στη θάλασσα και να κολυμπήσει πίσω επειδή η κατάσταση στα κέντρα είναι τόσο χάλια. Δεν ξέρει γιατί συμβαίνει αυτό και αν πρόκειται να γίνει καλύτερη ή χειρότερη. Ήταν πολύ, πολύ λυπημένη.»

Ποιες ήταν οι γυναίκες που συνάντησες;

«Οι γυναίκες που γνώρισα στο κέντρο ημέρας γυναικών της ActionAid στη Μόρια ήταν αδελφές και είχαν έρθει από την Τουρκία που πήγαν αφού εγκατέλειψαν τη Συρία. Μου έδειξαν φωτογραφίες των αδελφών τους, οι οποίοι είχαν σκοτωθεί. Ήταν σπαρακτικό. Αισθάνθηκαν ότι έπρεπε να φύγουν με τις οικογένειες τους οπωσδήποτε.

Μερικές από αυτές έκλαιγαν, άλλες ήταν τόσο ζεστές προς εμάς. Μας αγκάλιαζαν κι έλεγαν ευχαριστώ. Ένιωθαν ευγνωμοσύνη που έχουν κάποιον να μιλήσουν για τις εμπειρίες τους.

Είχαν προσπαθήσει να πάνε στην ουρά καταγραφής, αλλά ένα από τα παιδιά τους το έσπρωξαν. Ήταν πραγματικά πολύ θυμωμένες και στενοχωρημένες. Έχουν φύγει από μια βίαιη κατάσταση και βρίσκονται σε άλλη. Συνήθως οι Σύριοι έχουν προτεραιότητα στην καταγραφή, αλλά τα πράγματα καταρρέουν πλέον και αυτό δεν ισχύει αφού ο αριθμός των προσφύγων αυξάνεται πολύ.»

Μια μητέρα με το παιδί της περιμένει έξω από το κέντρο στη Μόρια

Πώς η ActionAid βοηθά τις γυναίκες πρόσφυγες και τα παιδιά;

«Οι 3 κύριες δραστηριότητες μας είναι να δίνουμε χώρο στις γυναίκες για να θηλάσουν, η υποστήριξη όσων έχουν ψυχικά τραύματα αλλά και η διανομή κιτ υγιεινής. Η ActionAid έχει δημιουργήσει κέντρα γυναικών στο Καρά Τεπέ και τη Μόρια. Έχουν ένα χώρο για το θηλασμό, μέρος για να καθίσουν και να

ξεκουραστούν, να μιλάνε και να μοιράζονται ό,τι περνάνε.

Μόλις ανοίξαμε το κέντρο στο Καρά Τεπέ, οι γυναίκες ήρθαν κατευθείαν, κάτι το οποίο δείχνει πόσο μεγάλη είναι η ανάγκη.

Έχουμε ήδη ξεκινήσει τη διανομή κιτ υγιεινής ενώ προσφέρουμε στις γυναίκες στα κέντρα μας ψυχοκοινωνική στήριξη: μιλάμε με τις γυναίκες, ακούμε τις ανησυχίες τους και δίνουμε χώρο για να πενθήσουν όσο χρειάζεται. Είναι κάπου όπου μπορούν να αισθάνονται ασφαλείς».

Οι Αφγανοί μεταφραστές Αμπάς (αριστερά) και Hamid (δεξιά), και η Χαρά (κέντρο), Επικεφαλής Επικοινωνίας της ActionAid Ελλάς, στο κέντρο ημέρας της ActionAid, στο Καρά Τεπέ.

Πώς αλλιώς βοηθά ActionAid;

«Υπάρχει μια σοβαρή έλλειψη σε επίπεδο ενημέρωσης και ανθρώπων που μπορούν να μιλήσουν στους πρόσφυγες στη Λέσβο.
Η ActionAid παρέχει cultural mediators: προσωπικό που κινείται γύρω και μέσα στα κέντρα φιλοξενίας και διασφαλίζει ότι οι άνθρωποι έχουν τις απαραίτητες πληροφορίες ενώ μας βοηθούν να κατανοήσουμε πραγματικά τις ανάγκες των πιο

ευάλωτων ομάδων. Μιλούν αραβικά ή φαρσί, καθώς και Αγγλικά ή Ελληνικά. Πολλοί από αυτούς έχουν υπάρξει η ίδιοι πρόσφυγες, ή προέρχονται από τις χώρες ορισμένων εκ των προσφύγων και κατανοούν απόλυτα το τι περνάνε.

Υπάρχει πολύ λίγη σήμανση και πολύ λίγες πληροφορίες για απλά ερωτήματα, όπως: “Πού θα πάω; Τι θα κάνω όταν φτάσω εκεί; Πού μπορώ να αγοράσω το εισιτήριό μου; Πώς μπορώ να φύγω; Και μετά τι;”
Οι άνθρωποι επίσης χρειάζονται άμεσα πληροφορία, για βασικά θέματα όπως: ”Πού είναι οι τουαλέτες, πού μπορώ να βρω νερό, πού μπορώ να βρω φαγητό.”

Ο μεταφραστής της ActionAid Mustafa βοηθά μια ηλικιωμένη κυρία να επικοινωνήσει με έναν εθελοντή γιατρό στο λιμανάκι Σκάλα Συκαμιάς.

Προσπαθούμε όσο το δυνατόν περισσότερο να χρησιμοποιούμε για προσωπικό γυναίκες, επειδή μπορούν να συνεννοηθούν καλύτερα για θέματα που αφορούν τις γυναίκες.
Αυτό που είναι πραγματικά ενδιαφέρον είναι ότι οι άνθρωποι πραγματικά ακούν τις γυναίκες mediators μεγαλύτερης ηλικίας, επειδή υπάρχει πολιτιστικά ένας σεβασμός για τις ηλικιωμένες

γυναίκες εκεί.

Βοήθησε την δράση μας στη Λέσβο! Κάνε τώρα μια δωρεά!